ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם
יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב
ממלי ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי
עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן
הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר
תאר יואר וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים
בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק
ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם
דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב
עם בלעם ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי
האנשים האלה עמך ויאמר בלעם אל האלהים
בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי הנה העם
היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה
קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו
ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא
תאר את העם כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר
ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן
יהוה לתתי להלך עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו
אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו ויסף עוד
בלק שלוח שרים רבים וכבדים מאלה ויבאו
אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל
נא תמנע מהלך אלי כי כבד אכבדך מאד וכל
אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את
העם הזה ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם
יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר
את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה ועתה
שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה
דבר עמי ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר
לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם
ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה
ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם
שרי מואב ויחר אף אלהים כי הולך הוא וישתצב
מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו
ושני נעריו עמו ותרא האתון את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן
הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטותה
הדרך ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
גדר מזה וגדר מזה ותרא האתון את מלאך יהוה
ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל
הקיר ויסף להכותה ויוסף מלאך יהוה עבור